

Motion till riksdagen 2007/08:U262

av **Stefan Tornberg (c)**

Undanröjande av gränshinder

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder för att undanröja gränshinder och hindra uppkomsten av nya.

Motivering

Det nordiska samarbetet har under efterkrigstiden utvecklats positivt. Fortfarande återstår det dock mycket innan en inre nordisk marknad är fullbordad. Detta hämmar konkurrensförmågan och den ekonomiska utvecklingen i Norden. De gränshinder som hindrar att de nordiska ländernas gemensamma resurser i form av arbetskraft, kunskaper och innovationer nyttjas på effektivt sätt måste undanröjas.

I det nordiska samarbetet är undanröjande av gränshinder en uttalat högt prioriterad uppgift. Trots detta, många initiativ och höga målsättningar har det varit svårt att få igenom konkreta beslut som underlättar för medborgare och näringsliv att fritt verka inom de nordiska länderna. Då kan fokus riktas på möjligheterna i ett gränslöst Norden istället för på hinder och problem.

Haparanda Torneå är ett bra exempel på ett framgångsrikt gränssamarbete med en växande gemensam arbetsmarknad och långt gående samarbete inom t ex skola, omsorg, energiförsörjning samt samnyttjande av fritidsanläggningar och reningsverk. En framgångsregion som trots den positiva utvecklingen brottas med försvårande gränshinder. Ett konkret exempel är att det är omöjligt att få statsbidrag till investeringar i gemensamma anläggningar som ligger i ett annat land. Detta trots att ett sådant samnyttjande är positivt för alla parter.

Allt fler företag har verksamhet i flera av de nordiska länderna. Något som försvåras p.g.a. skillnader när det gäller skatter och övrig lagstiftning. Det är viktigt, särskilt för småföretag i gränsnära områden, att gränshinder i företags-

Fel! Okänt namn på

och skattelagstiftning minimeras så att det blir möjligt att på lika villkor konkurrera på båda sidor om gränsen. Aktuella exempel från Haparanda Torneå är taxiföretag som inte kan erbjuda sina tjänster i ett annat land, entreprenaduppdrag som försvåras eftersom maskiner ständigt måste besiktas på nytt, värde transporter som inte tillåts passera gränsen och bevakningsföretag som endast får utföra uppdrag i ytor och lokaler som ligger i det egna landet.

Idag är det i praktiken nästintill omöjligt att arbeta deltid i skilda nordiska länder p.g.a. stora skillnader i arbetsgivaravgifterna; något som är ett allvarligt hinder i gränsområden med gemensam arbetsmarknad. Inte heller regelverket för arbetslöshetsersättningen och socialförsäkringen är anpassat till den verklighet som många människor i gränsområdena lever och verkar i.

Brist på information om villkor och förutsättningar för att bo och verka i olika nordiska länder är ett allvarligt gränshinder. Många gånger är det svårt för privatpersoner att ställa de rätta frågorna. Tyvärr det inte alltid heller de rätta råden som ges av ansvariga myndigheter. Något som kan drabba den enskilde hårt i form av ökade kostnader och krångel. Den erfarenhet och kompetens av att informera om hinder och möjligheter i ett gränslöst Norden som finns på Grensetjensten i Morokulien och i Kunskapscentra På Gränsen i Haparanda Torneå måste tas tillvara och utvecklas som en nationell resurs.

Nya gränshinder uppstår lätt när de enskilda länderna förändrar sin lagstiftning. För att undvika detta är det viktigt med en ”nordisk koordinering”. Det finns också skäl för ett gemensamt nordiskt agerande i EU-samarbetet för att se till att det går i en riktning som underlättar, inte försvårar, människors och företags verksamhet i de nordiska länderna. Det finns ett behov av att tydliggöra de vinsterna med en väl fungerande inre nordisk marknad och de kostnader som gränshindren innebär.

Stockholm den 1 oktober 2007

Stefan Tornberg (c)